

ת"פ 17610/09/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו עבד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17610-09-15 מדינת ישראל נ' אבו עבד

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד הכהן, מיודובניק וסיימונס

נגד

יוסף אבו עבד

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד פריינטי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 5.2.17 הודה הנאשם והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.
2. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 22.6.17: השירות מצא כי לנאשם קווים אופייניים של "בגיר צעיר" - חוסר בשלות, קושי בהפעלת שיקול דעת מותאם-למצב וקושי בוויסות דחפים. אישיותו הלא-בשלה וגישתו של הנאשם לא פתחו פתח לטיפול, אך התנהלותו הכללית, גילו הצעיר ואחריותו במסגרות התעסוקה והמשפחה מצדיקים לדעת השירות ענישה קונקרטי-משקמת של צו של"צ בהיקף של 160 שעות.
3. עוד הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות: תחילה לא התייצב הנאשם לראיונות אליהם זומן ואף ניתק קשר עם סניגורו המלומד, ומשהתייצב לבסוף - עלה חשד לניסיון להטיית בדיקת שתן לאיתור שרידי סם. חשד זה לא תוקף דיו, ובבדיקות נוספות לא נמצאו שרידי סם. הנאשם נמצא אפוא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, לפי חוות דעת מיום 01.04.19.
4. ביום 28.11.17 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש והיום השלימו הצדדים טיעוניהם:
התביעה עתרה להטלת עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה;
ההגנה עתרה לאמץ את מסקנותיו של שירות המבחן לחיוב בשל"צ (ההגנה לא עתרה לביטול ההרשעה);

מעשי הנאשם:

בתאריך 13.4.15 בשעת ערב, ברחוב בתל-אביב, החזיק הנאשם 4.0168 גרם נטו קוקאין, שלא לצריכה עצמית.

נסיבות העבירה - קביעת העונש במתחם:

1. אין צורך עוד להכביר מילים בדבר פגיעתם הרעה של הסמים, ובוודאי כשמדובר על סם 'קשה' כקוקאין: נפגע המשתמש, נפגעת משפחתו, נפגעת החברה כולה הנופלת קורבן לעבריינות מכל סוג ששורשה בסמים, כשרוחי הסחר בהם מממן ארגוני פשיעה וטרור.

2. הנאשם פגע מהותית בערכים המוגנים, בהיותו חלק נחוץ בשלשלת הפצת הסם, בכמות לא מבוטלת, ששוויה מגיעה כדי אלפי ₪; החזקת הסם היתה כמובן מתוכננת; הנזק הפוטנציאלי חמור אך בשל לכידת הסם צומצם היקף הנזק הקונקרטי; הנאשם ערפל את הסיבות למעשה, ויש להניח כי המניע היה כלכלי;

3. עיון בפסיקה מעלה - כרגיל - עונשים מעונשים שונים, אך ניתן לזהות קו עיקרי ולפיו המתחם הנוהג נקבע בין שמונה לבין 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, בהתאמה למדיניות הענישה המותאמת לסוג הסם ולכמותו:

כך נקבע בת"פ 10264-04-12 מ.י. נ' לוי (2014), שאושר ברע"פ 747/14 לוי נ' מ.י. (2014) בהתייחס לכמות כמעט-זהה של קוקאין והרואין, ובדומה, לעניין סוג סם וכמות, ראו רע"פ 7572/12 הזייל נ' מ.י. (2012), ת"פ 25474-11-15 מ.י. נ' וזוז (2016), ת"פ 15725-02-14 מ.י. נ' כהן (2015), ת"פ 22464-07-12 מ.י. נ' חמדאן (2014) בהתייחס לכמות דומה של קוקאין.

4. הנאשם היה 'בגיר צעיר' בעת המעשה, באופן המצדיק הקלת-מה בקביעת המתחם:

א. בית המשפט העליון נתן בידינו כלי פרשני, שם לקבוצת נאשמים בה מתקיימים מאפיינים ייחודיים - "בגירים צעירים". השייך לקבוצה זו איננו בשום פנים ואופן אוטומטי או תלוי-גיל בלבד, ואף לא מבטיח כשלעצמו הקלה בעונש, ובכל מקרה ולכל נאשם יש לבחון קיומם של מאפיינים אלו. ע"פ 2420/15 אברהם נ' מ.י. (2015) שניתן מפי הש' ג'ובראן^[1] בהסכמת הש' עמית ושהם, הבהיר כך את המשמעות הנכונה של המושג, ופתר-למעשה קשיים והסתייגויות קודמים (וראו דברי הש' חיות וסולברג בע"פ 452/14 דבוש נ' מ.י. (2014); דברי הש' ברק-ארז בע"פ 7661/13 אבו-נאסר נ' מ.י. (2014); דברי הש' רובינשטיין בע"פ 2357/13 רוש נ' מ.י. (2013); דברי הש' עמית בע"פ 7781/12 פלוני נ' מ.י. (2013));

ב. כפי שנאמר בפסיקת בית המשפט העליון, גם ללא שימוש במושג מתחדש זה של "בגירים צעירים"^[2], ניתן וראוי לשקול שיקולים הנעוצים בתפיסות חדשות של תהליך ההתפתחות הקוגניטיבי של עבריינים המשתייכים לקבוצת גיל זו:

לא רק במהלך קביעת העונש בתוך המתחם שנקבע, לפי סעיף 40א(1) לחוק העונשין, אלא גם במסגרת קביעת מתחם העונש, לפי סעיף 40ט(א)(6) המורה להתחשב ב"יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו" - ולעתים גם לפי סעיף 40ט(א)(7) הדן במידת יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה ובמידת השליטה שלו על מעשהו (עניין אברהם, פסקה 21; עניין דבוש, פסקה 4 לדברי הש' סולברג; עניין רוש, פסקה י"ט);

ג. בבדיקה הקונקרטית והפרטנית הנדרשת יבדוק בית המשפט נתונים מרכזיים אלו: "קרבתו [של הנאשם] לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש" (עניין **פלוני**, פסקה 58; עניין **אברהם**, פסקה 20);

ד. הנאשם הוא יליד 27.3.95 ובעת ביצוע העבירה היה כבן 20. הנאשם אינו משתמש בסמים, כפי שהראו בדיקות שערכו שירות המבחן והממונה על עבודות השירות;

ה. מוצא הנאשם ממשפחה חמה ונורמטיבית, אך קשת-יום, כך שהנאשם נאלץ להפסיק את לימודיו ולעבוד לפרנסת המשפחה. מאז ועד היום עובד הנאשם בחברה לעבודות תשתית ובניין שבבעלות אחיו. הנאשם נשוי, אב לשני פעוטות ועתיד לזכות בבן נוסף בקרוב;

ו. הנאשם נטול עבר פלילי. על-אף ערפול תחילי מסוים, הנאשם גילה תובנה לחומרת המעשה והביע חרטה ובושה כנות, כשגם משפחתו ממחישה לו בביטויי כעס ואכזבה את משמעות המעשה;

ז. שירות המבחן בדק ומצא, כי לנאשם (כבן 24 כיום) כישורים, יכולות ושאיפות נורמטיביות, כשהוא מתפקד ומגלה אחריות למשפחתו ובעבודתו, על-אף גילו הצעיר. מאידך גיסא, התנהגותו של הנאשם גילתה חוסר בשלות, קושי שהפעלת שיקול דעת בהתאמה וסיטואציה, וקושי בוויסות דחפים - כל אלה הם מאפיינים מובהקים של 'בגיר צעיר';

ח. השירות מדגיש שהנאשם מצוי על 'קו תפר', או 'קו פרשת מים' בין נורמטיביות ושוליות, כשחשיפתו לחברה שולית עלולה לדרדר אותו ולהרחיק אותו מתפקוד נורמטיבי ומיטיב המאפיין כיום את התנהגותו. כך, עונש של מאסר בכליאה עלול להיות הרסני לאיש צעיר זה, למשפחתו ולחברה הסובבת אותו;

ט. נתונים אלו יצדיקו אפוא את קביעתו של מתחם מקל, שבאופן עקרוני יאפשר ריצוי מאסר על-דרך עבודות שירות. זאת, ולא אימוצה של המלצת שירות המבחן שאינה תואמת את חומרת המעשה;

5. אקבע אפוא את מתחם העונש ההולם בעניין דנן בין שישה חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. לזכותו של הנאשם נסיבות כבדות משקל, המצדיקות קביעת עונשו בתחתית המתחם, כהמלצת ההגונה של התביעה (הגם שבהתייחס למתחם מחמיר יותר):

א. משפחתו הצעירה של הנאשם עתידה להינזק קשות ממאסרו, רגשית וכלכלית, ואף לנאשם עצמו - צעיר שזהו לו מאסר ראשון - יהא המאסר קשה.

ב. הנאשם הודה ונטל אחריות, גם אם בתחילה מעומעמת, וחסך כך משאבי ציבור;

עמוד 3

ג. כפי שנאמר לעיל, התנהגותו של הנאשם ככלל היא אחראית וחיובית;

ד. הנאשם נעדר עבר פלילי, וגם בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה לא הסתבך שוב;

2. עונשו העיקרי של הנאשם יעמוד לריצוי בעבודות שירות, ולצדו מאסר מותנה, קנס והתחייבות. לנוכח הצפי לשיקום וחלוף הזמן, לא אגזור פסילת רישיון נהיגה בפועל.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 19.05.19 (ולא במועד שבהמלצת הממונה) במרכז יום לקשיש ברחוב ההגנה 1 רמלה. אני מתיר לממונה על עבודות השירות לבצע בדיקות שתן לנאשם, לרבות בדיקות פתע. הנאשם מוזהר כי כל אחד מאלה יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי העונש בכליאה: אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה, גילוי שרידי סם בבדיקות, סירוב למסור שתן לבדיקה או סימן לניסיון להטות תוצאות בבדיקה; תשומת-לב הנאשם להוראות ולהתראות שבחוות דעתו של הממונה;

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סם שהיא פשע;

ג. קנס בסך 5,000 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.6.18, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;

ד. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סם מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ה. שישה חודשי פסילה על תנאי מלנהוג למשך שנתיים מהיום;

הוראות נלוות:

א. עותקי גזר הדין יישלחו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;

ב. הסם יושמד וכל מוצג אחר, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. פיקדון שהפקיד הנאשם בתיק מ"י 15-04-16874 יושב לנאשם;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, במעמד הצדדים.
עמוד 4

[1] ובדומה, גם ע"פ 4641/12 פלוני נ' מ.י. (2013), מפי הש' ג'ובראן ובהסכמת הש' פוגלמן וסולברג;

[2] W. Shakespeare, **Romeo and Juliet**, act II scene I: "What's in a name? that which ;"we call a rose, by any other name would smell as sweet